

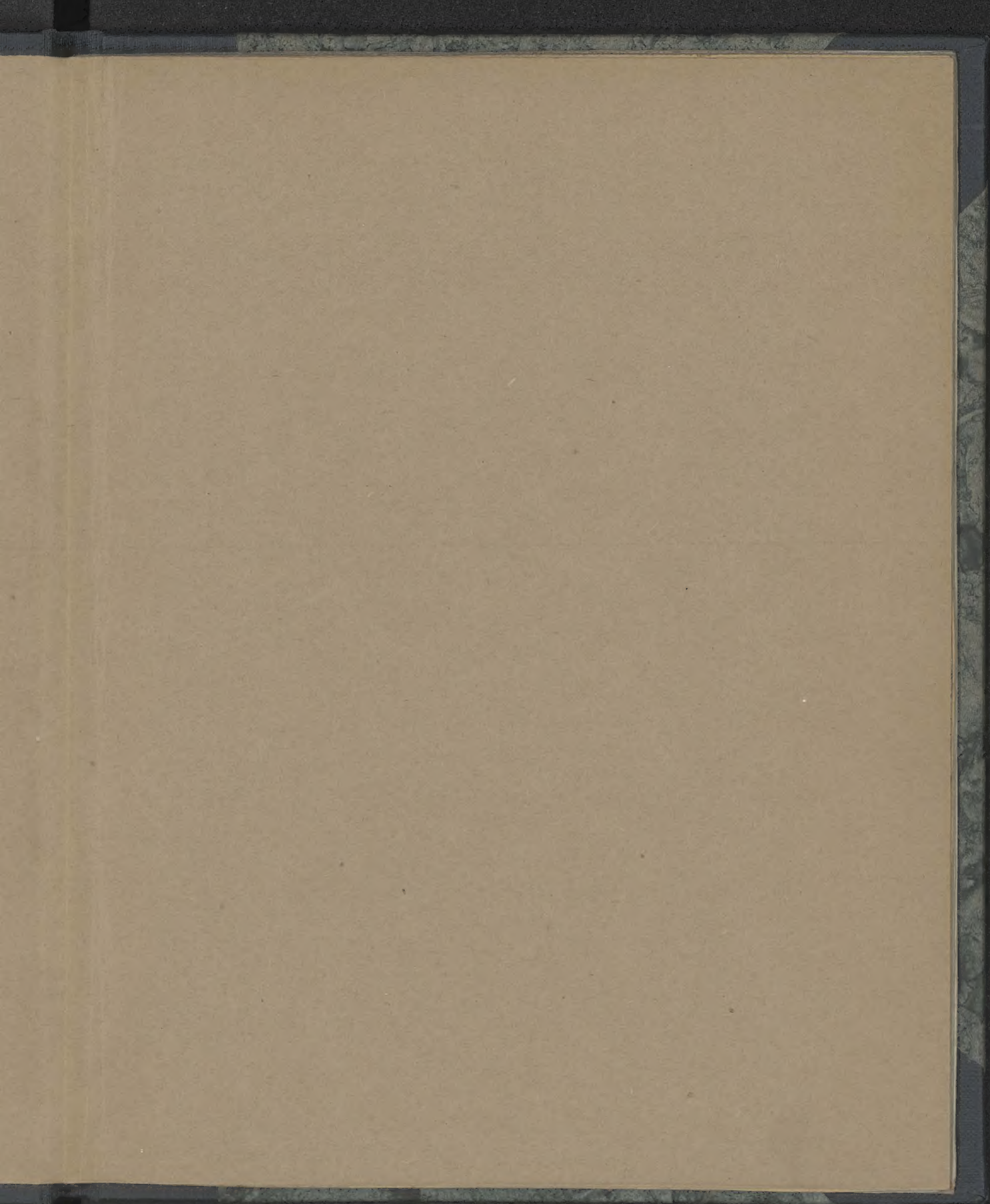
5425

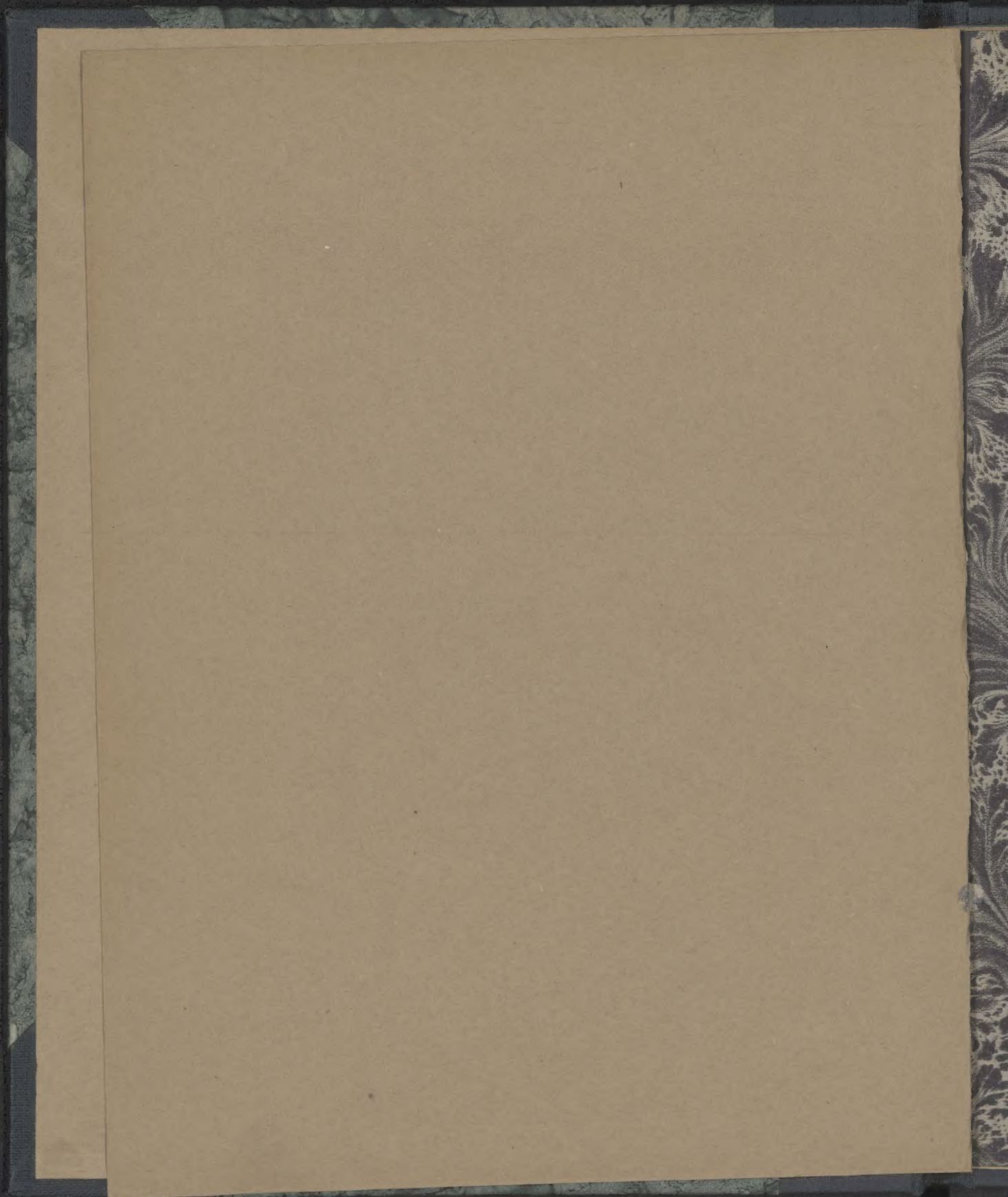

Opracowano w r. 1943.

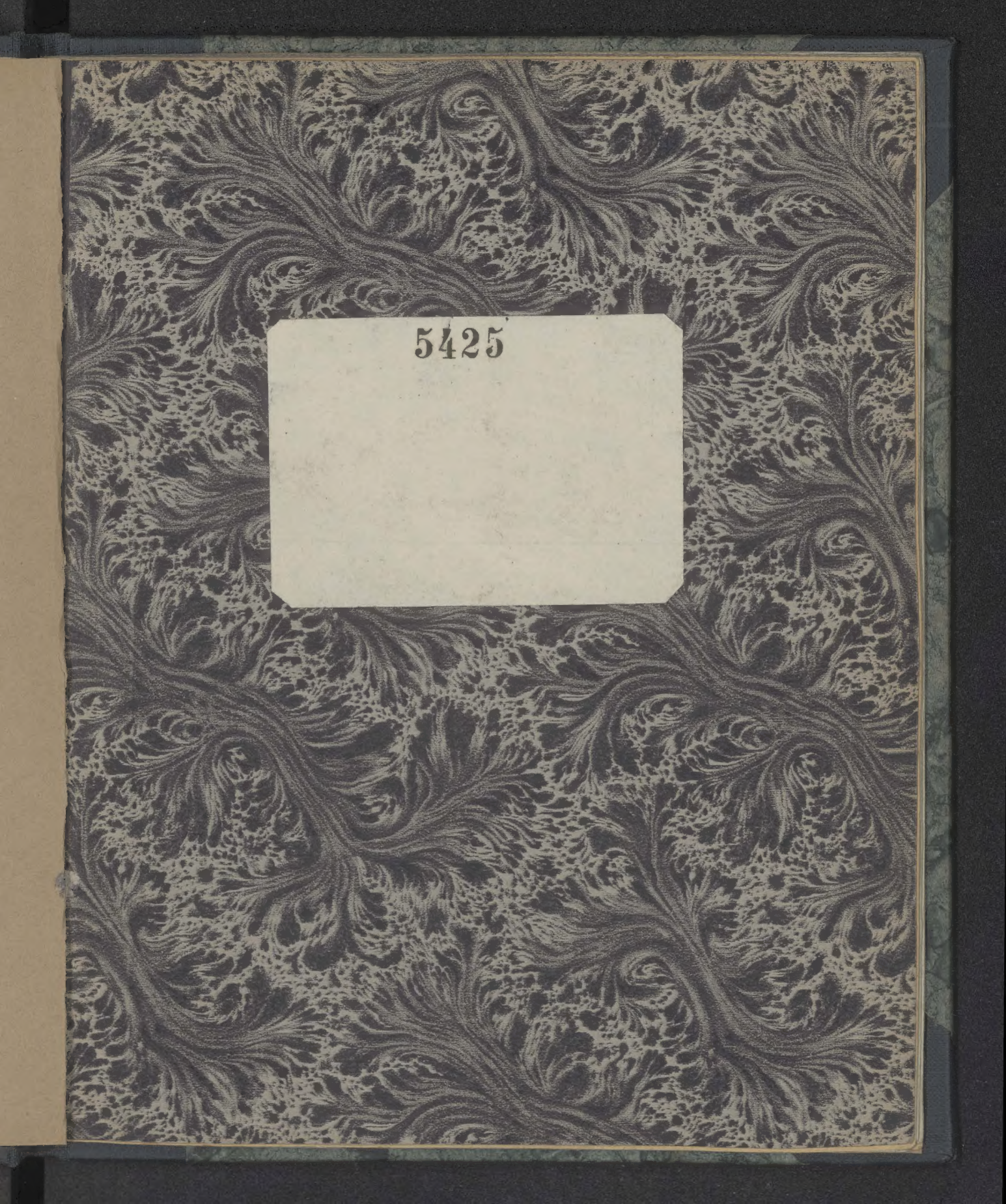

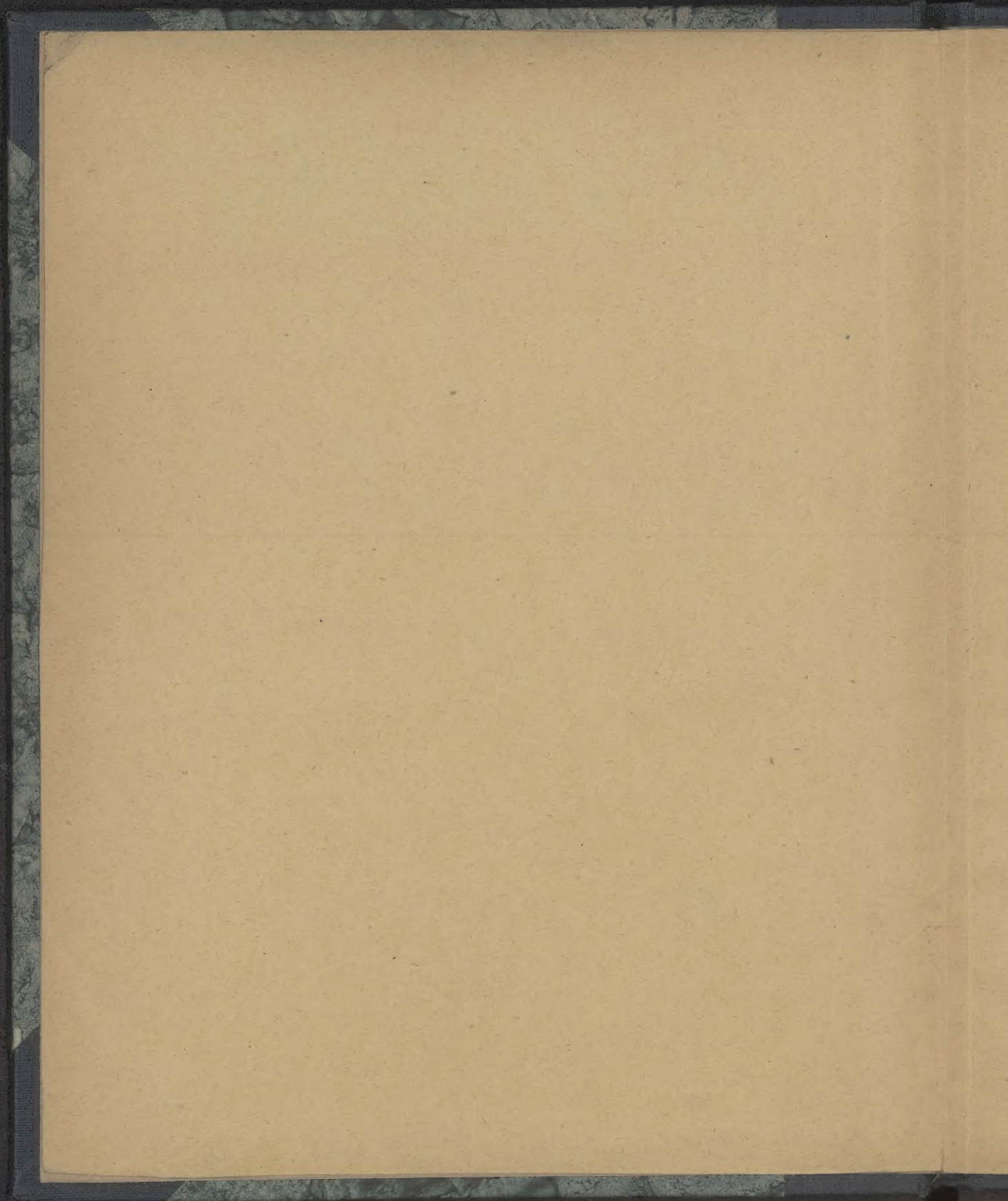

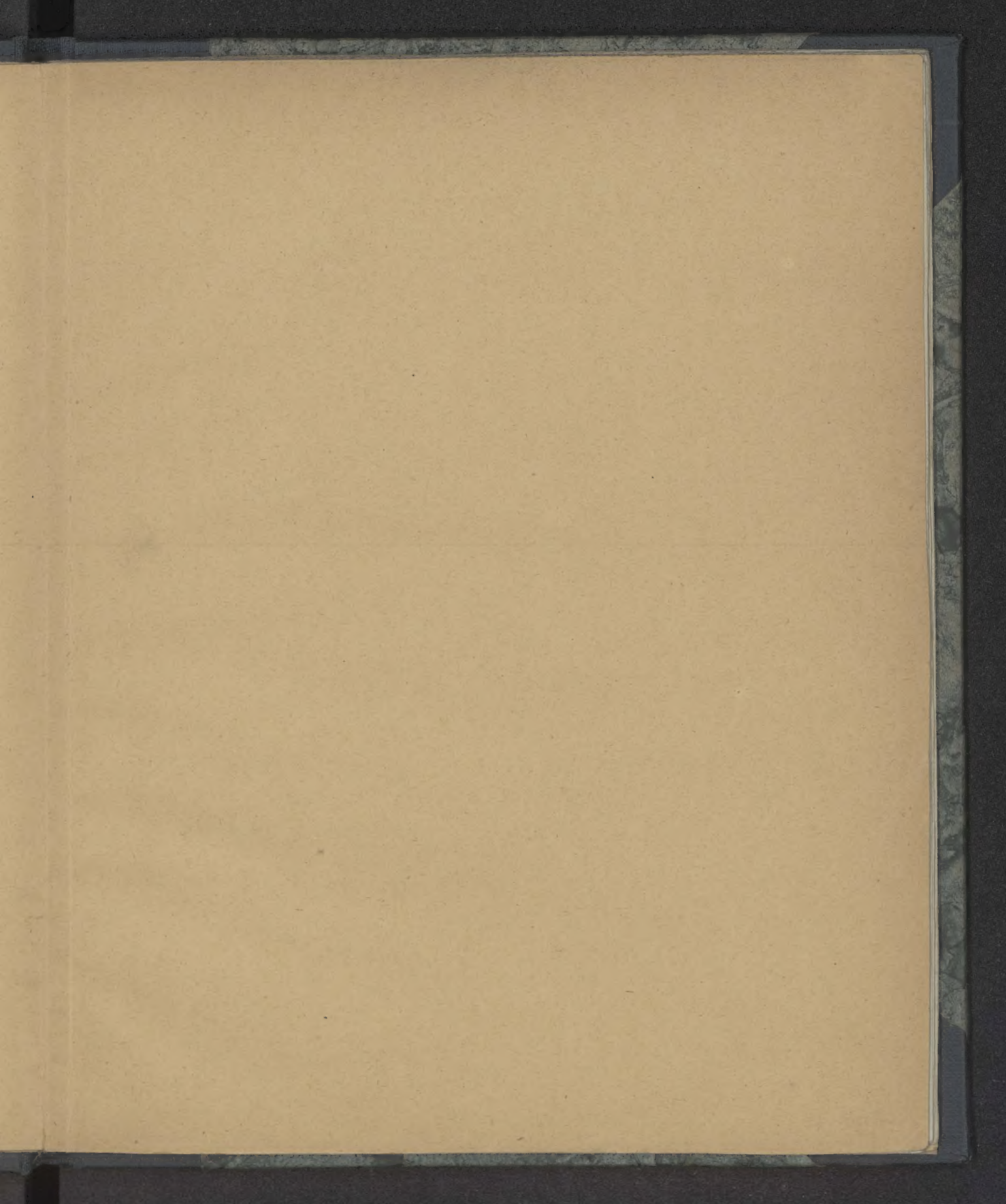
The image shows the front cover of an old book. The cover is decorated with a dense, intricate marbled pattern in shades of brown, tan, and cream. The pattern consists of swirling, organic shapes that resemble stylized leaves or feathers. In the center of the cover, there is a rectangular, off-white paper label with slightly irregular edges. The number '5425' is printed in a bold, black, serif font on the label. The book is bound in a dark, possibly black or dark green, material, which is visible along the edges and spine. The overall appearance is that of a well-preserved but aged volume.

5425

Na jedną cò do klasztoru wstąpiła.

Jętas' się Pani rozwodu swiętego,
 Że wolisz konwent niż męża jednego;
 Widzę że całą rodzinę milujesz:
 Synac' nie stało, do ojców wzdrużesz.
 Swięta to drożka tak swiętej Matce
 Szła ze sto kroków dla tyluż pańcy.

Na Takomą.

Dziękując' Losiu, że moje zawody
 Doszły u ciebie słusznej nagrody;
 Lecz nie wiem, czemu swych postug nie tracę
 Czy ze się Kocham, czy ze dobrze ptacę.
 Widzę że patasz i równie nas pieczę
 Ogień i równie Kupidu sieczę
 Zwzajem mamy zapalone igdzie:
 Mnie pieczę miłości, a ciebie pienigdzie.
 To prawda że mi rozkazywać wolno,
 Że się mi stawiasz we wszem powolno;

Ale chociaż miś twoim zowiesz panem,
Płacę podatki i jestem poddanem,
Gładkim w twoich oczach i pięknym u ciebie:
Łoki mam w worku jak aniot w niebie;
Ale gdy mieczek porzyna być kuosy:
Dziecko tak szpetnej nie chowa pokusy.
Sita mi o swych ogniach wierzyć kaziesz
Prześto mi ich dowód pokaziesz;
Ale kiedy się intrata ma skraca,
I twój się ogień w kwasny dym obraca.
Prześto mnie twoja powolność zniewoli
Je zlecysz zaraz jako zaboli
Przecie wprzód prosisz i zebiesz niebogo:
Nie jest to dawać, ale przedać drogo.

Tonę dochody w twoim domu moje,
Muszę obmyślać igło i stroje:
Nie naga miłość twoja jak strzygłaty
Bożek zwykt chodzić, ale lubi szaty.
Choćbys tańta sama się wydaje
Prośba i chciwe twoje obycaje;
Klnij się, żeś ranna, żeś w miłości stała-
Panna jest ranna, ale złota strzała.
Ale to przecie nieśmiertelna zdrada,
Bo się ta wszędzie znajduje wada:
Je kto odważny, kto może dać sita,
Nie najdzie panny, choć odmówita.

Do Losie.

Jeśli ty Losiu w swojej okrutności
Władzisz poroż czystości,
Musisz dać przodek przed sobą w tej mierze
I lwowi okrutnemu.

2

Lepiej twojej macierze
Tę za przykładem, która gdyby twemu
Ojcu była tająca:
Jeszcze byś miała na przedmiesciu spata.

Na raki.

Prosił na bankiet towarzysz niejaki:
Ozdoba miały być bankietu raki;
Potem nieborak ochraniając raki
Jachał z matusią i uwiozł nam raki.
Więcej postępek to dość ładajaki,
Że wolał w pole, niż nam warzyć raki.
Niechże też sobie idzie w rzyc' pro flaki,
A my się sobie zdobędziem na raki.

Do jednej damy.

Jeszcze nie widział krawca tak pysznego,
Żebym miał suknie posyłać do niego;
I teraz nie się ptaszera na poprawę,
Niech sobie inożę wynajdzie zabawę:
A jeśli zechce gwałtem mi w tym sturzyć,
Niechże na koniec i w tym się da uzyć,
Żeby przyszedłszy do mnie niemieckiego
Chciał się nauczyć szyc' stroju lekkiego.
Tam mu pokażę od pluder zawiały
I po kabacie różne wywiały
I wstęgi, których nie trzeba się tykać
Chyba żeby chciał bez pluder umykać

I irby co przędzaj: naukę i tego
jak ma zarządzać rzemieślnika własnego,
jak woja suknią z cudzą suknią rzywał,
jak wścibiać igłę i jak jej dobywać,
I jako siewierbi palec rzemieślnika
Kiedy naparstka nie ma od złotnika.
Będzie tu igła do takiej roboty,
Będzie wergłowo żeby mu ochoty
nie ubywało, gdyby twardo siedział,
Wiem żeby przyszedł, gdyby o tem wiedział.
Jeżeli by nie chciał, więc wy przędzaj sami,
Przędzaj robota będzie niż z krawcami.

O jednym

Towarzysz nasz ten fortel znalazł sobie aby
namniej sobie niemilej nie oblać baby:
France dostał, miawszy już przed tem dwa razy;
Baba bzdzi przed miłością, bojąc się zarazy.

Aprophetezma.

Jeden kawaler nie mając zabawy
Komediantskie chciał tysiąc rozpraw:
Je nie w czas przyszedł, pojrząwszy po ciebie
I gadł, że nie będzie gdzie siedzieć w tej isbie.
Umknął mu się ktoś przecie nań taskawy
I pusił mu róg twardej swojej tawy.
Ile mu śnać siedzieć, równa mu się śmierci,
Tak go po radku ona tawa wierci

Więc się przesiada, co raz poprawuje
 I na putanki niewczas dysponuje
 Aż panna rzekła siedząc przed nim z bliska:
 Ej toć się wiercisz! A on jak z bieryska:
 Gdybys to co ja między nogi miała,
 Dopiero byś się panienko wierciła!

Sen:

W potudnie więzieni zasnątem ubogi,
 Aż mi sen wdzięczny tę przystępcę sprawił,
 Żem swą dziewczynę catował bez trwoży
 I w jej gładkości myśli moje bawił,
 Pobłapiając depozyt tak drogi
 Wszytkiem na stronę frasunki odprawil,
 A zbytńia radość ledwie mi żywota
 Nie wzięta, duszy otworzywszy wrota.
 Taką wiechą będąc opojony
 Ulatem potym zapalone skronie
 I ze wszytkich wit swoich obnażony
 Padłem w półmartwy na jej ślicznem tonie,
 I widząc że głos ustawał zemdlony
 Krzyknąłem jak oś co z przegody tonie:
 Ratuj mnie, przebóg! Stanieć za odpuśty,
 Gdy zahamujesz duszę w ustach uśty.
 Tum zamknął mowę a ona bez mowy
 Widząc mnie bez tchu i bez życia znaku,
 Zemdlonej drwiga i podnosi głowę
 I usty swemi catuje bez braku.

Wzrost i w osy i wdrizcznymi słowy
Dodaje słodkim pieszczotom przgomatku
Jeśliż - mówi - śmierć twoja prawdziwa,
Czemuś ty umarł, a jaś czemu żywa?
I już poraża myśleć jaką raną
Dać wolną drogę pięknej duszy z ciała,
Kiedy się śmierć jej ruszyła z troską
Gładkości i mnie żyć znowu karała;
A ona z twarzą łami farbowaną
Żyć śmie - rzekła - abym zawsze miała
Zwycięstwa mego ten znak nie wstydliwy.
Że kto tak kona, słuszniej będzie żywy.

Starcy.

Czteryś tylko Duchniczko miała promną zębą,
Dwać jednym kaszlem, drugim dwa wypadły zębą
Możesz teraz bezpiecznie kaszlać raz i trzeci,
Choćbyś się udawiała, już ząb nie wyleci.

Do Piotra.

Widziałem wczora Piotrze twój pania
Twierzę niewiem, czemu twarz jej gania:
A widzę miała bogów chętnych sobie
Że wyrażali gładkość w jej osobie
Także gdyby mi nieba tak sprzyjały
Żeby mi takie trzy zony wraz dały,
Pewniebym niebu niechcąc zostać dwunym
Oddał dwie diabłu i trzecią wodwunym.

4

Dobra rola.

Gospodarz przez odjechać i z tą rolą pustą
nie przynosi pożytku i ptonięją pustą.

Na brode jednej paniej.

Phillis ta broda w której nosisz zęby
Choc ci za siadła największą część gęby,
Przecie jest to znak twój hojnej urody:
Dłotory cięci od ust koniec brody.

Gdy ja uważam przy twarzy ostatku
Ida się że jej masz narbyt podobostatku,
I zda mi się być pod tak kształtnym nosem
Dziś podstawek pod słabym kołosem.

Mojna natura, wymyślna mistrzyni,
Kiedy cud z ciebie, cud gładkości, żęgni
Chciać z potrzebnej w kształcie twym uwagi
Dać z przodu brode, z tyłu garb dla wagi.

Oprocz ozdoby masz z niej służby roje
Ochraniać rękien, chowa białe stroje
Służąc u stółu, gdzie więc zółta juha
Miało serwety i miało fartucha.

Ale zaś ust twych jest zazdrośną strażą
I całowac ich ludzie się nie wazą,
Bo kiedy kto chce, broda na zawadzie
Stawa przed nimi by sotka w parady.

Taż piersiom stanie za tarcą, za puklerze
A z nami się w tём obchodzi na szczerze
Przed tą zardrosną, co wyszła jak stępka,
Nie widzisz piersi, podobno i pępka.
Boję się przy tём żeby jej przymioty
Nie wprowadziły cię przed laty w suchoty:
Bo musisz mocnym duchem rzucać sling,
Niz te wyrzuty długą brodę miną.
Jeżeli jej chcesz zbyc' poradzę jak stuga:
Przedac' ją kmiccom za lemię do pług,
Abo na stępke, abo na tworzydło,
Abo na skonek co weń doją bydło.

Na koszulę brudną.

Jadwisiu! jacy już wierzą ku twój stawie,
Że masz tygiem młodzińców w rękawie:
Nie męcz ich jednak i sturbić ich gwoździ,
Pragnamniej w białej chowaj ich koszuli.
Możesz ci idąc za zwycięstwa prawem
Wzięciem onych karać nie łaskawem,
Leć nie tak ciemnym i niech żytych ludzi
Turmatwa wzięć tylko a nie budzić.
Serce me co w ten rękaw zabłądziło
Uśnie w tej nocy, będzie mu się śniło,
Że na śmierć siedzi i zwątpi o życiu
W ciemnej katuszy i w smutnym pobyciu.
Ale to snadź my, cośmy się palili
Dymem wzdychaniem ten rękaw skopili,
I z tą się to stał a nie zwykłym cynamem
Koleński rękaw serc naszych kominem.

Nowe ziele.

Zmieszdy różnemi, których ogrod moj ma wiele
Orobliwie panienki lubią takie ziele,
Ktore rwa nie na wieniec zdobić krasne czoła
Nie na równianki, nie na podwiąt do kosałota,
Nie wachac, nie na trunny, nie na nieboszczyki,
Nie wodki dystylowac, ani do apteki;
A to ziele nie jest mak gnuśny, ani wiosny
Pierwiasłkowe fiałki, nie co kwiat niesprośny
Rozwijają lilije, ani powoj kręty,
Nie lotnemi tulipan przgwiezion okręty,
Nie róża skropiona krwią najgładziej boginie,
Nie wartogłowa stoncznik, nie kwiat nie jasmienie,
Nie stokroć, nie mairan zapachem nie brzytki:
Inne to ziele inne ma swoje pożytki.
Korzeń się wmrzód u spodka w dwie cebulce dzieli
Łodyga się i gładka i bez szków dzieli,
Ale dęta jak stoma i ma swoje rowki,
Ktoremi sok z korzenia idzie do matkowki.
Łąk wierchmi jako i kwiat zawsze się czerwieni
Tęgie mrozy swego szkarłatu nie mieni.
Pracy z tem zielelem niemasz i we dnie i w nocy
Moiesz go zawsze sadzić lub wiatry od północy
Lisz niosą i wichry, lubo dmy południe
Nadętą głową Zefir puszcza, wschodzi cudnie
Łoż jest zimie, łoż lecie i odmiana czasu
Zobrot roku nic mu niedają niewczasu
Ani gruntu upatruj, ni się o uprawę
Staraj, wszędzie się wrzynie i znajdzie róg strawy

Choć go w podtuzinią brodz, choć w okragły dotek
Wsadisz, wszędzie wesoty podniesie wierzchołek;
A gdy się krzewić porznie i od spodka liście
I meszek kędzierzawy musi oczyścić:
W ten czas nasienie daje i sok bardziej słodki
Juz kanaryjska trzcina, albo pszczoelne kłódki;
W ten czas już rękę znieś i znoj ogrodowy,
I jak palma podnosi pod ciężarem głowy
Zwłaszcza w nanieniskich rękach, gdy go jak pod^{wy}kie
Kotą pogłaszcz kłota i wzwyż i w wyżs roście.
Jakoż one chcą swoje temi ozdobić rądy
I wirydarze zielen, bawia się z niemi rądy:
Jedna go rosą poi, druga na wzrost mierzy
Ja pod kształt wtyka, ta go i sielisz niewierzy,
Ja grubem do pierścienia zdiobtem goni jak w szrankach,
Ja palcami przebiera jako na multankach;
A ziele aż na wdzięczności wszelką się zdobywa
I krasę im przydaje i pierś nadziwa.
Gdy się tym gładem pasie, który ma to ziele,
Mniejsza będzie technica i miększe posciele.
Jeżeli nie płodna, ani znasz chętniej Lucyny,
Lazuj kwiatków a będziesz powijała syny;
A gdy kwiat zwiesi głowę jakby ścięty
Weź swierzy, a zastąpisz z czasem i bliźnisty.
Z którą na koniec masz ile mieszka, którą trapi
Abo nie strojny, albo stary, albo chrapli:
Jeżeli to za tem zielen nadgrodzona szkodą
Tylko go przybrać trzeba z cudzego ogrodu.
Leż która sposob brania wiedzieć chce i sztukę
I receptę: przędi do mnie skryć, na naukę.
To ziele ino kryją, drudzy się z niemi drożą,
Ino a ci najbarziej podkrzesywać grożą

Ja zaś swoje pokażę, kto chce, i na targi
 Moje i zbytnią drogość nikt nie wniesie skargi.
 Damy darmo a zwłaszczą gładkiej białogłowie
 I nie starej lekarce, bo idzie o zdrowie.
 Godne to ziele sturży, boiemu stworzeniu
 I bydz na jasnym słońcu a nie w cieniu.
 Wiedzi co to za ziele, panny? wiem że wiecie,
 Ale że się gadkami nie rady biedziacie
 Powiem wam: gwóźdźnik, ale co u drugich mały.
 Gwóźdźnik bywa, to u mnie pełny i gwóźdź cały.
 Wam go daję; wy za to za leki za dziki,
 Bronie go od igdowskiej i balwierskiej ręki:
 Bo widziałwszy co robią w ogrodzie nożyce,
 Niechce mu się na warsztat, ani do bóznice.

O Marku

Nie dziwuj że wieczszą Marek późno jada
 Przypatrz się jaka żona podle niego siada!
 Radby nocy przykrocił, zdrymac' się nie może
 Woli z taką brzydka babą za stół niż nałozie
 Woli z kumem pilnować do kurów sklenice
 Niż się podle premierstej ukłasi czarownice.

Dwiema siostrom

Rodzonoście a przecie roinescie w tej mierze
 Tyś Tosiu czyota choiaz w kurewskim ubierze
 A twoja siostra kurwa choiaz się tak nosi
 Jak dewotka, co chorym o jaltmuzinę prosi.

U ciebie wszetecany stroj, u niej obyczaje:
Liebie suknia, a onę wyśiępek wydaje:
Ona cnotliwa w samych strojach a ty
Wrzucasz samej tę gani stroj na ciebie szaty

Ad Marcum

Est mihi vini cadus, quod Tokaium
Fundit plagenti wydeptanum prasa
Est et chlebi de meliore pista

Butka farina.

Est quidquid radus salacesque ogrady
Porrigunt skibae rogatique ferax
Lecoris sumen nimiumque swierzy

Frustra twarogi

Nec molles desunt castaneae quod si
Non vetis tantum velis convivari:
Sed dentem quaeras infringere duro

Est kuropatwa.

Est lactens matkam vitulus et pridem
Multa distentus sagina kaptonus,
Est gotębinej fructus et corona

Ficedularum.

Inquis: haec quorsum? Tibi praeparantur
Te Marce crekant: adris o sodalis
Frango nocam hilaris et mecum

Funde fientes.

Sat kłopotorum tenet usque dieniū
Ad odpoczynekum data grēcunus nocte,
Fructu et zmarzchis cape ratam aegris
Porrige frontem.

7
Mitte civiles domovisque curas:
Quid agat Ehmielus, meditentur Kroles
Nam nos non juvat licet praetioso

Spumet in auro?
Nos vina juvant, et hic qui jagodis
Floreatur sokus purus nec dilutus
Nec Bacchus placeat, nisi sit ab omni

Viduus unda.
Veni, tu solus mihi goscinus eris
Praeter quod tamen aderit quae smaernos
Lorrigat kaskos, poculaque bibet

Culta Jagusia.
Quae si te non huc porrigabit cetum
Et de kamienio, chalybisque kruszo
Et frustra tibi sensus excitamus
Marce wieczerza!

Pracja kuretna.

Ja com przedtym bijał Turki.
I tapat lekliwe kurki,
Nalaztem gdzie w gumnie dziura
Stuzylem jak wierny ciura
Teraz jak się pan ożenit,
Wszystek mi się świat odmienit.
Nie zostawit mi z wesela
Tylko tatarskiego ziela
Com przedtym gładził pu klerze
Teraz muszę skubać pierze,

I cōm chetował przętbice,
Teraz wycieram spōdnice.
Znamli tak żyć nie wesoty,
Wolę już chodzić do szkoły:
Pro tam cwierną w głowie mōrzi
Choc się niżej boję rōrzi.
Niech się w suchedni nie dłużę
Już panu z panią nie sturzę;
A do błotnego podołka
Panna niech przyjmie pachotka.

Drużga.

Ja trzymam z dworem
Zabiję worem
Cō się nawinie
To u mnie zginie.
Więc i te stroje,
Cō nie są moje
Zdyjmcie w szok bo to
Srebro czy złoto
Ani się zwiecie
Będzie w kalecie.

Na niepodłego.

Jużes i perły wyjadł i aptyki
Żeby przypisać dzieci do metryki;
Lijesz dekokty i nalewki zdrową,
Nawiedzasz z panią Gidle, Czerstochową
I do Lesajoska miewasz drożki chęć:
Radzę z Lesajoskiem spragnij Świsłe Krzyże.

Do Jagi

Sroga jest zmija i gdem jadowita
 Sroga i miłości Ter ludzkich nie syta,
 Srogie tygrysy hirkankiej pustynie,
 Srogie są lwice gdy im szczenię zginie:
 Sroższas' ty Jago od swojej Łożnice
 Nad zmije, miłości, tygrysy i lwice.

Na jeden traf.

Sztucznej macierze nowe obyczaje,
 Żeby mieć zięcia: córkę w probie daje;
 Córka zaś że mać trzyma w płodności za nią
 Wprzód matką była, niżli młodą panią,
 Wprzód był wywód, niżli ślub w kościele—
 Mniej też kosztują kłótnie niż wesele.

O Łosce.

Przyśrodku do mnie Łoska do gospody
 Turzyniwszy wozelankiej wygody
 Gdy rano myślę i uwagam sobie
 Jak jej odwdziżyć: czy jej dać manele
 Czy karkanaczek, czy atlasu sztuki
 Czy sznurek peret, czy węgierskie krukki:
 Ona się u mej szyć uwieściwszy
 Przez affekt ku mnie nad wszystkich zysliwszy,
 Przez swą uciążliwość i przez przyjaźń naszą,
 Poręba prosić o gorzalki flaszę.

Włochowi

Przedajesz Włochu weneckie towary
I masz nie mały pożytek z tej miary
Ale co przedasz, toć się już nie wróci
W mieszkac' przybywa a sklep ci się króci,
Widząc handlownie' z zoną idzie praca:
Co noc ją przedasz, a ranoc' się wraca.

Dobry grunt.

Kosztowny masz grunt i płodny do woli:
Bos' trzecią zoną schował na swęj woli,
Która' obsiarsza niż stute nowiny
Nowe no posag zrzęda przenosiny.

Kończym synom

Gdy się za kościołem w kościele modlicie,
Wy sami szczerze Ojciec nasz! mówicie.

Do sąsiada

Dobrzeć się wiecie
Drogi miły sąsiedzie:
Droga do wiechy
Pełna zboża strzechy,
Stute dobytki,
Z polne wzytki,
Cnotliwą zoną
Dziątek nie wspomnisz.
Droga przyjaciele
A widać rzekęć smiele:

Choć w dobre chwile
Nie znasz krotofile
Zawiesz smętny
Chociaż ci Bóg chętny
Strzeż się strzeżcie
Teby tego szczerwie
Snadź nie potrzebęto
Booby ci odbiegło
Kto się w niem biedzi
Tego nie nawiedzi,
Kto się w niem smuci,
Od tego nawróci.

Lijanicy.

Grozisz się wszystko, że chcesz pojąć żonę
Jak się opijesz stłuczesz się i o nią:
Raucej mój bracie, niech cię pojmie żona,
I zaprowadzi z karczmy pod ramiona.

O Losi

Żalobna moje drzewce przywdziało postawę
Straciwszy swe uciechy wszystkie i zabawę,
Nie szpaka, nie wiewiórkę, co ma ogon długi
Nie pieska z rękawika nie mowne papugi,
Ani wabnego czyja, nie tak ona ptocha
I w takich się blazeniostwach Losienka niekocha;
Ale jej chłopiec uiekt, który w osmém lecie
Wiele jej obiecywał już pociech na świecie.

Żart do panny.

Twardza nad krzemień i nad stal drzewczyńno
Prosk mych rozdawio i śmierci przyczynno
Już umrzeć muszę: albo mię zaprzęże
Strzyżek za gardło, albo skocz z wieże,
Ale się raucej przebiję tulichem
Jednak i tobie noleż tymże sztychem
Żebyś się z mojej nie cieszyła śmierci.
Niechaj cię spadek równy ze mną wierci
Tak tedy równym miszry nas podziałem
Tym który w garści piasztuje pułnatem
Wprzód go w wnętrznosciach mych zagrzawszy wielce
Wtknę i w tobie aż po same jelce.

Na panny.

Trzy rzeczy czynią wdzierne lecie chłody:
Gęsty cień i wiatr i wilgotne wody;
A przecie panny mają ciepłe udę
(Ło wie kto się ich dotknęł bez obtudy)
Choć tam przez ciemne płyną rzeki gaje,
I choć miech tylny wie trzasku dodaje.

Nie głupia.

Kiedy się lepiej zalecać? doktora
Pytata panna - z rana czy z wieczora?
Doktor powiada: Lepiej to ostodzi.
Wieczór, lecz zdrowiu nie tak bardzo szkodzi.
Uszyński-mówi - według twego zdania
W wieczór dla smaku, dla zdrowia z zarańcia.

Rękowinę.

U Frańków kiedyś kupowano żony:
Teraz ten zwyczaj i dobrze zniesiony,
Teraz się panna na posagu wzięła
Nikt darmo z domu gnoju nie wyrzuci.
A jeszcze mi się nie zda to w tej mierze
Że panna pierścien od młodzińca bierze
Niech się ten zwyczaj opaczny poprawi,
Niech ta da pierścien, on palca nadstawi.

Na westchnienie.

Jedno westchnienie tak cię uraziło
Okrutna! chociaż nie umyślone było

Jedną nas wina przecie porównata:
Jam niechząc westchnąć, tyś niechząc styszata.

O Walku.

Doktor nie bierze lekarstw, ani prawa
Lazyma praktyk, rukiennik z postawa
Nie kraje sobie, balwierz się nie goli
Každy barziej zysk, niżli swój czas woli:
Tak też i Walek z żoną postępuje
Sam jej nie tyka, a ludziom najmuje.

Do Jędrzeja.

Wierz mi Jędrzeju, że nie bez przyczyny
Czynisz Walkowi częste nawiedziny;
Ani on nad cię moźniejszy, ani ty
Jesteś z nim. związkiem pokrewności zbity
Ani was przyjaźń i różne zabawy
Wiążą, ani on na cię tak łaskawy
Aniś ty ołowiek znosić jego zrzędy
Zkądżeć ta ludzkość i takie obrzędy?
Żna, mówisz, żonę, co miś twarz jej łudzi
Ach proszę z taką ludzkością do ludzi!

Do Bartosza.

Śnić widzę móżg Bartoszu i masz zawrót głowy
Bojąc się ja kieć zdrady od swój białogłowy:
Gładkac jest wprawdzie, ale nie mniej i wstydlawa
A szkoda iść się żona dostata cnotliwa,
Bo cię widzę tak trapi nieostuszenie myślenie
Jak prawda, tak pewna rzecz, tak i podejrzenie.

O jako Walek mędrszy! choć ma kurog w domu
Nie da tego po sobie rozemnać nikomu.
Ale ty grzechna Pani nie bądź darmo w winie
I to czego się boi, niech męża nie minie.

Do starego.

Sonet

Plekroć w ręku twych tę panią widzę
Że ją catujesz starce obrzydliwy
Tylekroć z ciebie jak na urząd szędog
Żeś stary jak kruk, a jak wróbel juwliwy.
I tak śliczną twarzą ten twój wąż sędziwy
Nie zgadza się, ja się tobą brzydzę
I będę z twego szczęścia złośliwy
Aż się jej udam, a ciebie ohydzę.
Atolic szerszą pomogę przestrogą
Reczyć ostrożniej, porzynaj więc sobie
Bo ta pani śmierć nosi w ocrach srogą
I ma żrenice jadowite obie;
A ty któryś już w trumnie jedną nogą
Jak z bliska natrzesz, będziesz drugą w grobie.

robic

